

родители протестанти. Тейко му билъ протестански мисионеръ (проповѣдникъ). Подъ попечителство-то на родители-тѣ си, той преживѣлъ въ село-то си до единадесята-та си година.

Въ това време, той съ голѣмо присхрдце четялъ Библия-та, Евангелие-то и др. черковни книги. Като сапикасали родители-тѣ му, че той има голѣма наклонность камъ наука-та, испратили го въ 1805 г. прѣзь есенъ-та въ близосѣдна-та Разнавска Гимназия. Въ три години той свършилъ тукъ долня-та гимназия и са научилъ нѣмски и унгарски. Отъ тукъ го пратили въ Добешинска-та хуманитна школа (училище за красноискуство), коя-то свършилъ въ 2 год. съ отличность. Въ 1810 год. го пратили въ кежмарския унгарски лицей. Тукъ той като ученикъ училъ и съвременно вжспитавалъ дѣца-та на единъ богатъ человекъ. Ето що пише той самъ въ една нѣмска статья за прѣбиванне-то си въ Кежмаръ: «Ако и да сжмъ родомъ Словакъ и между славяни отрасалъ, но до шестнайсета-та си година не бѣхъ въ сжстояние да различа ни народний си языкъ, ни обачай; защо-то въ унгарски-тѣ училища ни бѣше строго запретено да са казваме, че сме Славяни; цѣль-та имъ бѣше да ни изродятъ. Единъ денъ ми са допадна въ ржцѣ-тѣ едно списание отъ Пражския профессоръ Иосифа Юнгмана, на кое-то сжджржание-то бѣше: «за любовь-та камъ матерний языкъ, и за народно-то вжспитание.» Това списание ма стрѣсна като отъ сжнь, пробуди народно-то ми самосжзнание и азъ са заклѣхъ да работа до послѣдня-та си вжздишка за свобода-та и просвѣщение-то на народа си и вж-обще за сжединение-то на цѣло-то Славянство!»

Отъ тоя день са завзель той съ голѣмо прилѣжанье да изучва славянски-тѣ народности и пжрвия плодъ отъ поетический му духъ ё: „*Tatranska muza s lyrou Slovanskou.*“ Съ помощъ-та на приятели-тѣ си, той собиралъ и словашки народни пѣсни, кои-то издалъ на 1823 год. въ Пеща. Додѣ-то още билъ въ лица отъ 1813—1815 г., писалъ различни стихове и статьи въ нѣмски-тѣ вѣстници. Подбужданъ отъ любовь камъ наука-та и подкрѣпянь отъ тейка си, опжтилъ са въ 1815 год. до прочутия тогава Йенски университетъ. По желание-то на тейка му, главный му прѣдметъ билъ Богословие, но той посѣщавалъ рѣдовно и Филология, История, и Философия. И тжй въ разстояние на двѣ год., той обогатилъ доста свои-тѣ познания и споредъ една правителственна заповѣдь принуденъ билъ да са вжрне при родители-тѣ си. Въ Пена той прѣвелъ Аристофанови-тѣ «Облаци» и Шилерова-та «Мария Стуртъ». Въ 1819 год. го удостоили съ титла: док-